

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 177

Phẩm 32: KHEN NGỢI BÁT-NHÃ (6)

Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, Tinh lự ba-la-mật-đa, Tinh tấn ba-la-mật-đa, An nhẫn ba-la-mật-đa, Tịnh giới ba-la-mật-đa, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, đối với sắc làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sắc làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sắc làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sắc làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sắc làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn xứ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhãn xứ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhãn xứ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhãn xứ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với sắc xứ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sắc xứ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sắc xứ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sắc xứ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sắc xứ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này:

Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhãn giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhãn giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhãn giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhĩ giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhĩ giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhĩ giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhĩ giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tỷ giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tỷ giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tỷ giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tỷ giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tỷ giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thiệt giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thiệt giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thiệt giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với

vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thiết giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thiết giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thân giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thân giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thân giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thân giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thân giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với ý giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với ý giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với ý giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với ý giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với ý giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với địa giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với địa giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với địa giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với địa giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với địa giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-

nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với vô minh làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với vô minh làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với vô minh làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với vô minh làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với vô minh làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tướng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Bồ thí ba-la-mật-đa làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tinh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tướng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không bên trong làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp không bên trong làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp không bên trong làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên trong làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp không bên trong làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tướng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-

nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chân như làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với chân như làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với chân như làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với chân như làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với chân như làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Thánh đế khổ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Thánh đế khổ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Thánh đế khổ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Thánh đế khổ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Tinh lự làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Tinh lự làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Tinh lự làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Tinh lự làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Tinh lự làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tám Giải thoát làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tám Giải thoát làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tám Giải thoát làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tám Giải

thoát làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tám Giải thoát làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Niệm trụ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp môn giải thoát Không làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với năm loại mắt làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với năm loại mắt làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với năm loại mắt làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với năm loại mắt làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này:

Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với mười lực của Phật làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với mười lực của Phật làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với mười lực của Phật làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với mười lực của Phật làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với mười lực của Phật làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không quên mất làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp không quên mất làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp không quên mất làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không quên mất làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp không quên mất làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với trí Nhất thiết làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với trí Nhất thiết làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với trí Nhất thiết làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho

rộng, làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Dự lưu làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Dự lưu làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Dự lưu làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hưởng, Dự lưu quả làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Nhất lai hưởng, Nhất lai quả, Bất hoàn hưởng, Bất hoàn quả, A-la-hán hưởng, A-la-hán quả cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Dự lưu hưởng, Dự lưu quả làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Nhất lai hưởng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Dự lưu hưởng, Dự lưu quả làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai hưởng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hưởng, Dự lưu quả làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Nhất lai hưởng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Dự lưu hưởng, Dự lưu quả làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Nhất lai hưởng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Độc giác làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Độc giác làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Độc giác làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Độc giác làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Độc giác làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Đại Bồ-tát làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Đại Bồ-tát làm cho nhóm tụ, làm cho

phân tán; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Đại Bồ-tát làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Đại Bồ-tát làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Đại Bồ-tát làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp làm cho lớn, làm cho nhỏ, làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán, cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng, làm cho rộng, làm cho hẹp, làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, đối với sắc hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sắc hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sắc hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sắc hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sắc hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhãn xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối

với nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhãn xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhãn xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với sắc xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sắc xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sắc xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sắc xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sắc xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhãn giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhãn giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhãn giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhĩ giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhĩ giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do

nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhĩ giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhĩ giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tử giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với hương giới, tử thức giới và tử xúc cùng các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tử giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tử giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với hương giới cho đến các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tử giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tử giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thiệt giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thiệt giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thiệt giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thiệt giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thiệt giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thân giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với

xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thân giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thân giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thân giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thân giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với ý giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với ý giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với ý giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với ý giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với ý giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với địa giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với địa giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với địa giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với địa giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với địa giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với vô minh hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với vô minh hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với vô minh hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với vô minh hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với vô minh hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không bên trong hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho có hạn lượng cho không có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

